

**PENGGUNAAN BAHASA MELAYU DALAM PENGAJARAN
BAHASA INGGERIS SEBAGAI BAHASA KEDUA**
*The Use of Malay Language in Teaching English
as a Second Language*

¹*NOOR HAYATI ROMLI

²MOHD SALLEHHUDIN ABD AZIZ

³PRAMELA KRISH N KRISHNASAMY

^{1,2 & 3}Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.

Corresponding author: ¹*missusyati@gmail.com

Dihantar: 1 Mac 2022, Penambahbaikan: 7 Jun 2022, Diterima: 20 Jun 2022, Terbit: 28 Jun 2022

DOI: <https://doi.org/10.51200/manu.vi.3722>

Abstrak Dalam konteks pengajaran bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua di Malaysia, terdapat dua isu utama yang sering menjadi topik perbincangan iaitu penggunaan bahasa Melayu dalam kalangan guru Bahasa Inggeris bukan opsyen. Secara umumnya, penggunaan bahasa pertama dalam pengajaran bahasa kedua oleh guru-guru sering dianggap sebagai satu amalan yang boleh mengganggu proses pengajaran dan pembelajaran. Malahan, ia bertentangan dengan konsep pengajaran bahasa kedua yang mementingkan penggunaan maksimum bahasa sasaran. Guru-guru bukan opsyen pula merupakan guru-guru yang pada awalnya dilatih untuk mengajar mata pelajaran seperti Geografi, Sains, Fizik, Sejarah dan Bahasa Melayu tetapi sebaliknya mereka diminta untuk mengajar Bahasa Inggeris kerana kekurangan guru opsyen di sekolah. Kajian ini menggunakan reka bentuk penyelidikan kualitatif dan seramai enam orang guru bukan opsyen Bahasa Inggeris telah dipilih secara rawak dari empat buah sekolah menengah di daerah Temerloh, Pahang. Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti jika guru-guru ini menggunakan bahasa Melayu di dalam bilik darjah mereka dan sebab penggunaannya. Mereka juga ditemu bual dan sesi pengajaran mereka telah dirakam untuk meneliti situasi penggunaan bahasa Melayu. Dapatan menunjukkan bahawa penggunaan bahasa pertama masih berlaku dalam pengajaran bahasa kedua dan terdapat perbezaan penggunaan bahasa Melayu oleh guru Bahasa Inggeris bukan opsyen. Justeru, adalah penting guru-guru diberi latihan yang cukup untuk mengajar bahasa kedua ini untuk mengurangkan penggunaan bahasa pertama.

Kata kunci: Bahasa pertama, bahasa kedua, Bahasa Melayu, Bahasa Inggeris, guru bukan opsyen.

***Abstract** In the context of teaching English as a second language in Malaysia, the main issue of the use of Malay language by English teachers including the non-option English teachers has often become the topic of debate. In general, the use of first language in teaching a second language is often considered as a practice that can disrupt the teaching and learning process. In fact, it is contrary to the concept of L2 teaching which emphasizes the maximum use of the target language. Meanwhile, non-option teachers are teachers who were initially trained to teach subjects such as Geography, Science, Physics, History and Malay but instead they are required to teach English due to the lack of English option teachers in the school. This study used a qualitative research design and a total of six non-English option teachers were randomly selected from four secondary schools in the district of Temerloh, Pahang. This study aimed to examine whether these teachers used Malay language in their classrooms and the reasons for their use. They were interviewed and English lessons were recorded to identify situations in which Malay language was utilised. The findings showed that the use of the first language still occurred in the teaching of the second language and there were differences in the use of Malay language by non-English option teachers. This study concludes that it is important to provide sufficient training to English teachers to reduce the use of the first language in teaching this second language.*

***Keywords:** First language, second language, Malay Language, English language, non-option teachers.*

PENDAHULUAN

UNESCO (2003) menyatakan bahawa bahasa pertama yang turut dikenali sebagai bahasa ibunda ialah bahasa pertama yang dipelajari seseorang itu, bahasa yang paling ia mahir atau bahasa yang paling kerap digunakan. Pitkänen-Huhta (2015) menerangkan ia sebagai bahasa yang dipelajari dari sejak kelahiran atau dalam tempoh kritikal pemerolehan bahasa dan juga sering digunakan untuk menunjukkan identiti sosial dalam sesebuah

komuniti. Dalam konteks negara ini, Bahasa Melayu (BM) merupakan bahasa pertama yang dituturkan oleh majoriti penduduk kaum Melayu, manakala Bahasa Inggeris (BI) adalah bahasa kedua mereka. Di samping usaha berterusan kerajaan untuk menaikkan taraf Bahasa Melayu, pengaruh Bahasa Inggeris sentiasa dirasai berikutan pengaruhnya di peringkat global. Oleh itu, Malaysia telah merancang dan melaksanakan beberapa dasar untuk memastikan Bahasa Inggeris dapat digunakan dengan mudah oleh pelbagai lapisan rakyat dalam sektor ekonomi, perniagaan, pendidikan, agensi kerajaan, teknologi maklumat, pelancongan, hal ehwal antarabangsa dan sebagainya. Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) juga tidak ketinggalan dalam hal ini dengan melaksanakan pelbagai dasar bagi meningkatkan penguasaan Bahasa Inggeris dalam kalangan guru dan pelajar. Antara dasar yang dilaksanakan ialah Program Ops Bahasa Inggeris, Pengajaran Sains dan Matematik dalam Bahasa Inggeris dan dasar Memartabatkan Bahasa Malaysia dan memperkukuh Bahasa Inggeris.

Langkah lain yang diperkenalkan di peringkat sekolah adalah pengenalan Pengajaran dan Pembelajaran Sains dan Matematik dalam Bahasa Inggeris (PPSMI). Namun, disebabkan oleh pelbagai faktor, inisiatif ini telah dihentikan pada tahun 2012 kerana dilihat gagal mencapai misi yang ditetapkan. Salah satu punca kegagalan pelaksanaan PPSMI adalah kerana pelajar-pelajar tidak menguasai Bahasa Inggeris dan guru-guru terpaksa berhempas-pulas mengajar subjek tersebut menggunakan bahasa yang mereka tidak begitu fasih. Dasar PPSMI ini telah digantikan dengan dasar MBMMBI (Memartabatkan Bahasa Malaysia Mengukuhkan Bahasa Inggeris). Sejarar dengan pelaksanaan MBMMBI, kerajaan Malaysia juga memperkenalkan Program Imersif Tinggi (Highly Immersive Programme) dan Program Dwibahasa (Dual Language Programme).

Misi kerajaan untuk meningkatkan kedudukan bahasa Inggeris diperhebatkan lagi apabila Kementerian Pendidikan melancarkan Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (Malaysia Education Blueprint) dan 'English Language Roadmap' (2015-2025) bertujuan meningkatkan penguasaan bahasa Inggeris dalam kalangan guru dan pelajar sekolah. Terkini, KPM juga telah menyelaraskan kurikulum pengajaran dengan Kerangka Kerja Rujukan Bahasa Eropah (Common European

Framework of Reference for Languages). Langkah ini disasarkan khusus untuk pendidikan sekolah rendah dan menengah. Maka, Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR) baharu telah digunakan bermula pada tahun 2011 dengan versi terkini KSSR dan Kurikulum Standard Sekolah Menengah (KSSM) juga mula diperkenalkan pada tahun 2017.

Di sebalik dasar-dasar yang dilaksanakan, pelajar-pelajar sekolah dan institusi pengajian tinggi dilaporkan masih menghadapi masalah ketika mempelajari bahasa kedua. Mereka masih belum mahir berbahasa Inggeris walaupun telah mempelajari bahasa itu sejak di sekolah rendah (Hamidah, Fisher, & Rich, 2014). Mereka didapati lebih fasih dalam Bahasa Melayu berbanding bahasa Inggeris. Apakah sebab di sebalik permasalahan ini? Adakah kerana kelas dijalankan dengan menggunakan Bahasa Melayu yang meluas atau faktor penggunaan guru bukan opsyen untuk mengajar bahasa kedua tersebut?

SOROTAN TEORI DAN KAJIAN LEPAS

Polemik penggunaan bahasa pertama dalam pengajaran bahasa kedua telah dibincangkan secara meluas oleh guru-guru bahasa, ahli akademik dan juga pelopor-pelopor teori pengajaran bahasa kedua (Fortune, 2012; Cook, 2001). Peranan bahasa pertama dalam pengajaran bahasa kedua boleh dibahaskan dengan menggunakan pendekatan ekabahasa atau pendekatan dwibahasa. Prinsip ini yang muncul pada abad ke-19 mempercayai bahawa persekitaran pembelajaran bahasa yang berjaya hanya boleh dicapai melalui penggunaan bahasa sasaran secara eksklusif. Menurut Cummins (2007), salah satu andaian utama dalam pendekatan ekabahasa menyatakan bahawa guru-guru bahasa kedua seharusnya mementingkan bahasa sasaran dalam bilik darjah tanpa perlu beralih kepada bahasa pertama.

Cook (2001) dan Lightbrown dan Spada (2006) mendakwa galakan penggunaan secara maksimum bahasa sasaran di dalam kelas adalah kerana kepercayaan bahawa bahasa pertama boleh memberi kesan negatif kepada pelajar-pelajar yang mempelajari bahasa kedua. Pendapat ini dikuatkan lagi apabila terdapat institusi-institusi yang mengeluarkan arahan terperinci

bagi guru-guru untuk mengajar dengan menggunakan bahasa kedua tanpa kehadiran bahasa pertama. Pelbagai institusi pendidikan termasuk sekolah dan universiti mempunyai kecenderungan untuk menerima pakai prinsip ekabahasa ini (Imran & Wyatt, 2015). Mereka percaya bahawa penggunaan bahasa pertama adalah tidak relevan dalam pembelajaran bahasa kedua (Pennycook, 1994).

Prinsip ekabahasa ini telah mendorong ramai guru untuk mengecualikan bahasa pertama ketika proses pengajaran di dalam bilik darjah mereka (Moore, 2002). Situasi ini boleh diperhatikan di beberapa buah negara di Asia seperti di Korea Selatan. Menurut artikel yang diterbitkan dalam laman web *The Diplomat.com* (2014), negara ini mengutamakan guru-guru yang berasal dari negara penutur asli seperti Australia, Ireland, Amerika, New Zealand, United Kingdom atau Kanada untuk mengajar Bahasa Inggeris. Malah, guru-guru yang mampu bertutur dua bahasa dari Filipina, Malaysia atau Singapura dikecualikan daripada mengajar Bahasa Inggeris di negara tersebut kerana dianggap sebagai penutur yang kurang asli.

Berbeza dengan pendekatan ekabahasa, pendekatan dwibahasa pula menekankan aspek konstruktif bahasa pertama yang sesuai diguna pakai semasa proses pengajaran dan pembelajaran bahasa kedua. Bahasa pertama dilihat sebagai aset penting bagi pelajar-pelajar untuk beberapa sebab yang berikut. Penggunaan bahasa pertama dapat membantu pelajar yang belum mahir berbahasa kedua untuk meningkatkan kefahaman isi kandungan pelajaran, mengurangkan perasaan cemas ketika belajar bahasa asing dan dapat memperbaiki kemahiran-kemahiran berbahasa seperti menulis, membaca dan bertutur (Auerbach, 1993). Cummins (2000) yang amat menggalakkan penggunaan bahasa pertama di dalam kelas menerangkan bahawa sesuatu idea yang terbentuk dalam otak pelajar sebenarnya berpunca daripada satu sumber yang disimpan dalam bahasa pertama pelajar.

Selain itu, terdapat pelbagai kajian yang telah dijalankan untuk mendalami sejauh mana guru-guru dan pelajar-pelajar menggunakan bahasa pertama semasa proses pengajaran dan pembelajaran di sekolah

rendah, di sekolah menengah atau di peringkat pengajian tinggi. Sebagai contoh, Hanáková dan Metruk (2017) yang menjalankan kajian terhadap dua orang guru Bahasa Inggeris di sebuah sekolah menengah di Slovakia mendapati terdapat empat fungsi utama bahasa pertama (Slovak) yang telah digunakan oleh guru-guru tersebut. Berdasarkan pemerhatian yang dilakukan, guru-guru menggunakan bahasa pertama untuk memberi arahan, menjelaskan makna atau idea yang kompleks dan menerangkan peraturan tatabahasa yang rumit kepada para pelajar. Seperti yang dinyatakan oleh Debreli (2016), penggunaan bahasa pertama untuk menjelaskan fungsi tatabahasa yang kompleks adalah penting untuk mengelakkan berlakunya salah faham dalam kalangan pelajar.

Seterusnya, Shabir (2017) pula melaporkan 23 orang guru praktikal Bahasa Inggeris dari Universiti Queensland, Australia menggunakan bahasa pertama untuk lapan situasi. Fungsi-fungsi yang didapati adalah pengurusan bilik darjah, menerangkan perbendaharaan kata baharu, menjelaskan istilah dan konsep tatabahasa yang sukar, menerangkan arah tuju pelajaran, memberikan bantuan kepada pelajar yang kurang faham dan menerangkan perbezaan atau persamaan yang wujud antara bahasa pertama dan kedua. Selain itu, Al-Arabah (2016) telah menemui sepuluh fungsi bahasa pertama (Bahasa Arab) dalam kalangan 60 guru Bahasa Inggeris di sebuah institut bahasa di Kuwait. Guru-guru tersebut mengakui telah menggunakan bahasa pertama bagi menerangkan makna perkataan yang sukar, menjelaskan maksud petikan yang digunakan, menerangkan konsep tatabahasa, membuat perbandingan antara dua bahasa dan juga untuk menguruskan bilik darjah.

Di samping kajian-kajian tersebut, Grant dan Nguyen (2017) mendapati bahawa 12 orang guru di sebuah universiti awam di Vietnam telah menggunakan bahasa pertama bagi tujuan pedagogi dan afektif. Secara khususnya, tujuh fungsi pedagogi yang digunakan adalah untuk menjelaskan kosa kata atau bahan tatabahasa, mendisiplinkan pelajar, membina hubungan erat bersama pelajar dan membuat jenaka. Itmeizeh *et al.* (2017) pula telah menemui lima kegunaan bahasa pertama (Bahasa Arab) oleh 11 orang guru bahasa Inggeris sambilan di sebuah kolej universiti di Palestin. Fungsi-fungsi tersebut adalah untuk memujuk

pelajar untuk memberikan kerjasama, memberikan arahan, bertanyakan soalan, menyatakan makna, dan menerangkan sesuatu kepada pelajar.

Selain daripada Itmeizeh *et al.* (2017), Ma (2016) juga mengkaji penggunaan bahasa pertama (Bahasa Cina) oleh seorang guru dan 17 orang pelajar dewasa dalam kelas Bahasa Inggeris di pusat pengajian tinggi di Australia. Hasil terjemahan transkripsi pengajaran dalam kelas menunjukkan bahawa bahasa pertama telah digunakan sebanyak 775 kali dengan 685 kali dilakukan oleh guru dan 90 kali oleh para pelajar. Antara fungsi utama yang direkodkan adalah berkaitan dengan fungsi pedagogi, kawalan bilik darjah dan mewujudkan hubungan mesra dengan pelajar.

Ringkasnya, jumlah kecil situasi penggunaan bahasa pertama yang dilaporkan oleh Itmeizeh *et al.* (2017), Ma (2016) dan Timucin dan Baytar (2015) mungkin disebabkan pelajar-pelajar di pusat pengajian tinggi secara amnya sudah mempunyai pengetahuan asas bahasa kedua. Justeru, mereka tidak begitu memerlukan penjelasan bahasa pertama untuk memahami perkataan atau ayat yang mudah.

Sementara itu, dalam konteks bilik darjah di Malaysia, Noor Hayati *et al.* (2021) mendapati bahawa 469 orang guru sekolah menengah dari 11 daerah di negeri Pahang telah menggunakan Bahasa Melayu untuk sejumlah besar situasi semasa mengajar Bahasa Inggeris. Kajian yang dijalankan menunjukkan bahawa mereka menggunakan Bahasa Melayu antaranya untuk membantu mereka untuk menjelaskan perbendaharaan kata, menjelaskan titik tatabahasa atau konsep yang kompleks, menyampaikan makna (perkataan atau ayat), memeriksa sama ada pelajar benar-benar memahami kandungan pelajaran yang diajar, memberikan arahan tentang aktiviti yang dijalankan, memberikan maklum balas, berkomunikasi, membuat jenaka dan menguruskan bilik darjah. Sementara itu, Noor Azaliya *et al.* (2019) jua melaporkan dapatan yang hampir sama daripada beberapa orang guru Bahasa Inggeris dari sebuah sekolah menengah di Tawau, Sabah. Data kualitatif dikumpulkan melalui pemerhatian proses pengajaran melibatkan tiga orang guru dan 110 pelajar daripada tiga buah kelas. Guru-guru tersebut telah menggunakan Bahasa Melayu untuk kategori kurikulum, pengurusan bilik darjah dan hubungan interpersonal.

Siong dan Min (2017) pula telah menyiasat pandangan 62 orang guru-guru Bahasa Inggeris dari 12 sekolah di daerah Kerian, di utara Semenanjung Malaysia. Analisa soal selidik menunjukkan bahawa guru-guru menunjukkan sikap positif terhadap penggunaan Bahasa Melayu semasa pengajaran bahasa kedua. Sebab utama mereka menyokong penggunaan Bahasa Melayu adalah bagi penyampaian isi kandungan pelajaran, kelancaran hubungan interpersonal dan juga pengurusan bilik darjah. Noor Azaliya *et al.* (2019) turut mengkaji penggunaan Bahasa Melayu dalam kalangan guru dan pelajar di sekolah menengah di Tawau, Sabah. Data kualitatif dikumpulkan melalui pemerhatian proses pengajaran melibatkan tiga orang guru dan 110 pelajar daripada tiga buah kelas. Keputusan kajian ini mendapati guru-guru telah menggunakan Bahasa Melayu untuk menyampaikan isi kandungan pengajaran dan menjelaskan makna kosa kata supaya pelajar dapat memahami pelajaran dengan lebih baik.

Konklusinya, terdapat banyak kajian yang sudah dijalankan untuk mengkaji penggunaan bahasa pertama semasa pengajaran bahasa kedua. Dapatan kajian jelas menunjukkan guru-guru bahasa kedua masih menggunakan bahasa pertama untuk membantu proses pengajaran mereka. Namun, masih kurang kajian dilakukan terhadap penggunaan bahasa pertama oleh guru-guru yang bukan opsyen semasa mengajar bahasa kedua. Block dan Beckett (1990) mentakrifkan guru bukan mahir (bukan opsyen) sebagai guru-guru yang tidak mendapat latihan yang menyeluruh untuk mengajar sesuatu subjek. Walau bagaimanapun, mereka telah diminta untuk mengajar subjek di sekolah bagi mengatasi kekurangan guru opsyen. Oleh itu, adalah penting untuk mengkaji bagaimana guru-guru bahasa Inggeris bukan opsyen ini menggunakan Bahasa Melayu di dalam bilik darjah mereka.

OBJEKTIF PENYELIDIKAN

Tujuan utama kajian ini adalah untuk meneliti penggunaan bahasa Melayu oleh guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan berpengalaman dalam mengajar bahasa kedua tersebut. Kajian ini juga bertujuan untuk mengetahui pandangan mereka terhadap penggunaan Bahasa Melayu dalam pengajaran Bahasa Inggeris. Selain itu, kajian

ini berhasrat untuk mengetahui dalam situasi apakah guru-guru ini menggunakan bahasa Melayu dan punca yang menyebabkan mereka menggunakan bahasa tersebut semasa dalam proses pengajaran.

SOALAN KAJIAN

Berikut adalah tiga persoalan kajian:

- a. Apakah amalan guru Bahasa Inggeris bukan opsyen mengenai penggunaan Bahasa Melayu ketika mengajar Bahasa Inggeris?
- b. Dalam situasi apakah guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan berpengalaman menggunakan Bahasa Melayu semasa proses pengajaran dan pembelajaran?
- c. Apakah sebab guru-guru ini menggunakan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris?

METODOLOGI KAJIAN

Peserta

Seramai empat orang guru Bahasa Inggeris bukan opsyen dari empat buah sekolah menengah di daerah Temerloh telah dipilih untuk menyertai kajian berbentuk kualitatif ini. Teknik persampelan yang dipilih untuk mengumpul data kualitatif ini adalah dengan menggunakan kaedah *purposive sampling*. Sampel yang terlibat dalam kajian ini mempunyai dua sifat yang sama, iaitu guru-guru tersebut mengajar Bahasa Inggeris di sekolah menengah kebangsaan dan majoriti pelajar di sekolah mereka terdiri daripada kaum Melayu.

Guru-guru Bahasa Inggeris ini dibahagikan kepada dua kumpulan iaitu guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan guru bukan opsyen berpengalaman. Guru yang kurang berpengalaman dilabel sebagai Guru A, Guru B yang mempunyai kelayakan akademik dalam Matematik dan Pengeluaran Multimedia (MPV), manakala guru-guru yang berpengalaman (Guru C dan Guru D) mengambil jurusan Pengurusan Perniagaan dan Kemanusiaan. Guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman merujuk kepada guru yang mengajar Bahasa Inggeris kurang daripada tempoh 10

tahun dan tidak mengajar subjek tersebut secara berterusan. Kebiasaannya mereka hanya diminta mengajar bahasa kedua tersebut sekiranya berlaku kekurangan guru opsyen Bahasa Inggeris di sekolah. Profil mereka ditunjukkan dalam Jadual 1 dan 2.

Jadual 1

Profil guru Bahasa Inggeris bukan opsyen (kurang berpengalaman)

Maklumat	Guru A	Guru B
Umur	40	31
Jantina	Lelaki	Perempuan
Kaum	Cina	Melayu
Pengkhususan	Matematik	Multimedia (MPV)
Pengalaman mengajar BI (tahun)	9	5
Bahasa yang digunakan di luar bilik darjah	BI/Bhs Cina/BM	BM

Jadual 2

Profil guru Bahasa Inggeris bukan opsyen (berpengalaman)

Maklumat	Guru C	Guru D
Umur	47	49
Jantina	Perempuan	Lelaki
Kaum	Melayu	Melayu
Pengkhususan	Pengurusan Perniagaan	Kemanusiaan
Pengalaman mengajar BI	19	20
Bahasa yang digunakan di luar bilik darjah	BM & BI	BM & BI

Instrumen dan Analisis Data

Untuk mengumpul data kajian ini, instrumen yang digunakan adalah protokol temu bual dan senarai semak sesi pengajaran. Protokol temu bual telah disahkan oleh beberapa pakar bahasa untuk menentukan kesahan dan kebolehpercayaan item yang dibina, menyemak item temu bual dan senarai semak sesi pengajaran guru berdasarkan soalan dan objektif kajian.

Perakam suara digital digunakan untuk merekod pengajaran guru-guru Bahasa Inggeris. Setiap orang guru telah merekodkan sendiri tiga sesi pengajaran mereka untuk tiga kelas yang berbeza. Secara keseluruhannya, terdapat dua belas transkripsi rakaman audio yang dirakam oleh empat orang guru Bahasa Inggeris tersebut. Selepas semua guru selesai merakam sesi pengajaran, mereka kemudiannya ditemu bual. Sesi temu bual diperlukan untuk menilai semula cara penggunaan Bahasa Melayu mereka semasa mengajar Bahasa Inggeris.

Analisis kualitatif dilakukan bagi kedua-kedua rakaman bilik darjah dan sesi temu bual bersama guru-guru. Langkah pertama dalam proses analisis data kualitatif daripada rakaman kelas Bahasa Inggeris dan sesi temu bual dengan guru-guru adalah dengan menterjemah audio kepada salinan teks. Kemudian, data tersebut dipindahkan ke dalam perisian kualitatif NVivo versi 12 untuk dinilai berdasarkan tema-tema yang berpandukan kerangka kajian.

Limitasi Kajian

Limitasi kajian ini adalah berkaitan rakaman sesi pengajaran guru di dalam kelas Bahasa Inggeris yang dilakukan dengan menggunakan alat perakam audio digital. Hal ini demikian kerana, guru-guru Bahasa Inggeris tersebut telah meminta untuk merakam suara mereka dan tidak mahu pelajaran mereka dirakam menerusi alat perakam video. Oleh itu, kajian ini tidak dapat mengaitkan aspek-aspek luaran yang mungkin mendorong penggunaan Bahasa Melayu oleh guru-guru. Walau bagaimanapun, banyak kajian telah menggunakan pendekatan khusus ini untuk mengkaji penggunaan bahasa pertama oleh guru bahasa kedua dan mereka berjaya mengumpul data penyelidikan yang mencukupi (Macaro *et al.*, 2018).

DAPATAN KAJIAN

Hasil Dapatan Soalan Kajian 1: Apakah amalan guru Bahasa Inggeris bukan opsyen mengenai penggunaan bahasa Melayu ketika mengajar bahasa Inggeris?

Sesi Pengajaran

Berdasarkan transkripsi rakaman kelas, kesemua guru Bahasa Inggeris bukan opsyen telah menggunakan bahasa Melayu untuk membantu sesi pengajaran mereka. Namun, terdapat perbezaan penggunaan Bahasa Melayu di antara guru kurang berpengalaman dan guru berpengalaman. Amalan penggunaan bahasa pertama mereka dapat dipamerkan daripada segi corak penggunaan dan bilangan perkataan/peratusan bahasa yang direkod semasa sesi pengajaran.

A. Corak Penggunaan

Corak penggunaan Bahasa Melayu adalah seperti berikut:

- a. Guru menerangkan perkataan / ayat / konsep dalam bahasa Inggeris dan memberikan terjemahan secara langsung dalam Bahasa Melayu
- b. Guru memberi terjemahan perkataan demi perkataan
- c. Guru meminta pelajar untuk memberikan terjemahan

Menurut analisis yang dilakukan, corak penggunaan di atas kebanyakannya didapati digunakan oleh guru bahasa Inggeris yang kurang berpengalaman, manakala guru berpengalaman menggunakannya sekali-sekala. Mereka hanya menggunakan bahasa pertama selepas percubaan mereka untuk menerangkan dalam Bahasa Inggeris gagal.

B. Bilangan Perkataan dan Peratus Penggunaan Bahasa Melayu

Terdapat perbezaan yang signifikan dalam peratus penggunaan Bahasa Melayu di antara guru yang kurang berpengalaman dan guru berpengalaman.

Jadual 3

Jumlah bilangan perkataan Bahasa Melayu yang digunakan oleh guru Bahasa Inggeris bukan opsyen kurang berpengalaman dan berpengalaman

Sesi 1				
Bilangan perkataan yang dituturkan	Guru kurang berpengalaman		Guru berpengalaman	
	Guru A	Guru B	Guru C	Guru D
Jumlah semua perkataan (BI & BM)	1372	1355	961	1211
Jumlah perkataan BM	322	665	2	52
Peratus BM	23.47%	49.10%	0.21%	4.29%
Total perkataan	987		54	

Sesi 2				
Bilangan perkataan yang dituturkan	Guru kurang berpengalaman		Guru berpengalaman	
	Guru A	Guru B	Guru C	Guru D
Jumlah semua perkataan (BI & BM)	2029	770	1163	2286
Jumlah perkataan BM	606	451	4	95
Peratus BM	29.87%	58.57%	0.34%	4.16%
Total perkataan	1057		99	

Sesi 3				
Bilangan perkataan yang dituturkan	Guru kurang berpengalaman		Guru berpengalaman	
	Guru A	Guru B	Guru C	Guru D
Jumlah semua perkataan (BI & BM)	999	882	1502	1609
Jumlah perkataan BM	404	223	0	113
Peratus BM	40.44%	25.28%	0	7.02%
Total perkataan	627		113	

Daripada jadual di atas, bilangan perkataan Bahasa Melayu yang digunakan oleh guru yang kurang berpengalaman daripada ketiga-tiga sesi pengajaran tersebut didapati agak ketara. Pada sesi pertama, kedua-

dua orang guru yang kurang berpengalaman menggunakan sebanyak 987 perkataan dalam Bahasa Melayu daripada kesemua 2,727 perkataan yang diutarakan. Pada sesi kedua, mereka menggunakan 1,057 perkataan Bahasa Melayu daripada 2,799 perkataan dan pada sesi terakhir, mereka menggunakan 627 perkataan Bahasa Melayu berbanding 1,881 perkataan yang telah digunakan di dalam bilik darjah.

Terdapat perbezaan penggunaan Bahasa Melayu dalam kalangan guru yang berpengalaman. Semasa sesi pertama mereka hanya menuturkan 54 perkataan dalam Bahasa Melayu daripada 2,172 perkataan yang digunakan. Pada sesi kedua, mereka menggunakan 99 perkataan Bahasa Melayu daripada 3,449 perkataan dan pada sesi terakhir, hanya seorang guru yang menggunakan Bahasa Melayu iaitu sebanyak 113 daripada 3,111 keseluruhan perkataan. Jadi, dalam ketiga-tiga sesi pengajaran yang direkodkan, guru yang kurang berpengalaman menggunakan 2,671 perkataan Bahasa Melayu, manakala guru yang berpengalaman menggunakan 266 perkataan Bahasa Melayu. Secara ringkasnya, guru-guru kurang berpengalaman lebih banyak menggunakan perkataan dalam Bahasa Melayu berbanding guru-guru yang lebih berpengalaman.

Terdapat beberapa sebab berlakunya perbezaan penggunaan Bahasa Melayu antara kedua-dua kumpulan. Pertama, guru yang kurang berpengalaman hanya mempunyai pengalaman mengajar kurang daripada sepuluh tahun manakala tiga orang guru yang berpengalaman mempunyai kelebihan kerana mempunyai pengalaman mengajar Bahasa Inggeris lebih daripada sepuluh tahun. Selain itu, tahap profisiensi Bahasa Inggeris pelajar juga mempengaruhi penggunaan bahasa Melayu semasa sesi pengajaran. Guru-guru ini, terutamanya yang kurang berpengalaman, lebih cenderung menggunakan Bahasa Melayu dalam kelas kerana tahap penguasaan Bahasa Inggeris pelajar adalah rendah.

Berdasarkan temu bual pula, guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan berpengalaman mengakui bahawa mereka terpaksa menggunakan Bahasa Melayu untuk melancarkan proses pengajaran dan pembelajaran. Sebagai contoh, Guru B mengakui yang beliau menggunakan Bahasa Melayu hanya apabila perlu berbuat demikian,

manakala Guru D berkata kadang-kadang beliau terpaksa menterjemah setiap perkataan kerana tahap penguasaan BI pelajar yang rendah. Daripada jawapan guru-guru tersebut, mereka mengakui telah menggunakan Bahasa Melayu kerana pelajar mereka didapati tidak mahir dalam bahasa kedua tersebut. Guru A, B, C dan D menyatakan jika mereka perlu mengajar pelajar yang lemah, mereka mungkin terpaksa menggunakan lebih banyak perkataan dalam Bahasa Melayu bagi memastikan kandungan pelajaran dapat disampaikan.

Seterusnya, apabila ditanya kepada guru-guru sama ada mereka lebih gemar menggunakan Bahasa Melayu dalam kelas atau menggunakan BI sepenuhnya, ketiga-tiga guru berpengalaman tersebut berkata mereka lebih gemar jika dapat mengajar menggunakan bahasa sasaran sahaja. Berbeza dengan Guru A dan C, mereka berasa selesa apabila menggabungkan Bahasa Melayu dan Bahasa Inggeris kerana dapat menjamin kefahaman pelajar-pelajar. Bagaimanapun, Guru B berkata beliau lebih gemar menggunakan BI sepenuhnya tetapi disebabkan kekangan yang ada beliau perlu menggunakan sedikit Bahasa Melayu kerana ada sebahagian pelajar yang bergelut untuk memahami Bahasa Inggeris. Selain itu, guru-guru ini diminta memberi pandangan sama ada penggunaan Bahasa Melayu boleh mengurangkan penguasaan para pelajar terhadap Bahasa Inggeris. Kebanyakan guru yang berpengalaman percaya bahawa hal ini akan menjejaskan kualiti bahasa sasaran yang didedahkan kepada pelajar. Namun, mereka mengakui adalah mustahil untuk tidak langsung menggunakan Bahasa Melayu dalam kelas mereka.

Maklum balas daripada guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman sedikit berbeza dengan guru berpengalaman. Sebagai contoh, Guru A menyatakan bahawa penggunaan Bahasa Melayu adalah sangat penting untuk pelajar lemah. Guru C pula mempercayai bahawa penggunaannya tidak menghalang perkembangan bahasa kedua pelajar selagi guru menggunakannya secara berhemah.

Hasil daripada rakaman audio sesi pengajaran menunjukkan walaupun kedua-dua kumpulan guru mempunyai pandangan yang sama, guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman tidak mempraktikkan

apa mereka nyatakan semasa sesi temu bual. Mereka menyatakan bahawa mereka menyokong penggunaan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris dengan syarat guru menggunakannya secara sederhana. Namun, analisis rakaman pengajaran menunjukkan mereka lebih banyak menggunakan Bahasa Melayu berbanding guru yang lebih berpengalaman. Guru berpengalaman pula telah mengajar dengan cukup baik dan berusaha bersungguh-sungguh untuk meminimumkan penggunaan Bahasa Melayu dan hanya menggunakannya dalam situasi tertentu.

Hasil Dapatan Soalan Kajian 2: Dalam situasi apakah guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan berpengalaman menggunakan bahasa Melayu semasa proses pengajaran dan pembelajaran?

Mengikut transkripsi rakaman audio, terdapat lima belas (15) situasi di mana guru Bahasa Inggeris bukan opsyen menggunakan Bahasa Melayu. Situasi tersebut dinyatakan dalam jadual 4 di bawah.

Jadual 4

Penggunaan Bahasa Melayu dalam situasi tertentu oleh guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan guru berpengalaman.

No.	Situasi Penggunaan	Guru			
		GA	GB	GC	GD
1	Menyampaikan makna (perkataan atau ayat)	/	/	/	/
2	Bertanya soalan	/	/		/
3	Mendapatkan respons tertentu daripada pelajar	/	/		
4	Memberi contoh atau penerangan lanjut	/	/		/
5	Memberi arahan	/	/	/	
6	Menerangkan tugas atau aktiviti	/	/		
7	Menerangkan peraturan tatabahasa	/			
8	Mendapatkan perhatian pelajar	/	/		

9	Mengingatkan pelajar	/	/	/
10	Mengulang jawapan pelajar	/	/	/
11	Menjawab soalan pelajar	/	/	
12	Membetulkan jawapan pelajar		/	/
13	Memberikan pujian	/	/	
14	Memberi komen atau maklum balas	/	/	
15	Memotivasikan pelajar		/	

Mengikut transkripsi rakaman audio sesi pengajaran, terdapat lima belas situasi di mana kedua-dua guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang kurang berpengalaman menggunakan Bahasa Melayu. Situasi tersebut termasuk untuk menyampaikan makna (perkataan dan ayat), meminta jawapan daripada pelajar, memberi contoh lebih lanjut, memberi arahan, menerangkan tugas dan aktiviti, menerangkan peraturan tatabahasa, mendapatkan perhatian pelajar, mengingatkan pelajar, mengulang jawapan pelajar, menjawab soalan pelajar, membetulkan jawapan pelajar, memuji pelajar, memberi komen atau maklum balas dan akhirnya untuk memotivasikan pelajar. Sepanjang tiga sesi pengajaran yang direkodkan, Guru A menggunakan Bahasa Melayu dalam tiga belas situasi, manakala Guru B dalam empat belas situasi.

Di samping itu, dapat dilihat bahawa guru berpengalaman menggunakan Bahasa Melayu dalam tujuh situasi sahaja. Guru C didapati menggunakan bahasa pertama untuk dua situasi sahaja (untuk menyampaikan maksud perkataan dan memberi arahan). Kemudian, Guru D menggunakan Bahasa Melayu untuk enam situasi berbeza dalam kelas Bahasa Inggeris beliau, iaitu menyampaikan makna (perkataan atau ayat), bertanya soalan, memberi contoh atau penerangan lanjut, mengingatkan pelajar, mengulang jawapan pelajar dan membetulkan jawapan pelajar. Berkaitan dengan kadar penggunaan, kesemua guru bukan opsyen tidak menggunakan Bahasa Melayu untuk sebab-sebab yang telah dinyatakan secara serentak dalam ketiga-tiga sesi pengajaran mereka.

Maklum balas daripada sesi temu bual menunjukkan bahawa kedua-dua kumpulan guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan guru berpengalaman mempunyai pandangan yang hampir sama kecuali untuk soalan-soalan tertentu. Sebagai contoh, hanya seorang guru berpengalaman (Guru C) mengakui tidak menggunakan Bahasa Melayu untuk menguruskan bilik darjah kerana pelajar biasanya dapat memahami arahan yang mudah dalam bahasa kedua. Semua guru yang lain pula mengakui mereka menggunakan Bahasa Melayu untuk memberi arahan kerana lebih mudah untuk mereka menguruskan pelajar berbanding menggunakan Bahasa Inggeris.

Selain itu, terdapat pelbagai respons daripada kedua-dua kumpulan guru terhadap situasi penggunaan bahasa pertama yang kurang penting untuk pengajaran bahasa kedua. Guru A mempercayai adalah penting bagi guru untuk menggunakan bahasa sasaran semasa membetulkan respons pelajar dan bukannya menggunakan Bahasa Melayu dahulu. Hal ini kerana, guru-guru perlu membiasakan pelajar dengan bahasa sasaran tersebut. Guru C berkata Bahasa Melayu paling kurang digunakan semasa aktiviti mendengar dan bertutur dijalankan. Guru D juga menambah bahawa apabila guru membantu pelajar semasa tugas atau perbincangan mereka, guru harus menggunakan Bahasa Inggeris kerana itulah satu-satunya peluang untuk pelajar mempraktikkan bahasa tersebut. Guru C menegaskan bahawa guru harus mengelak daripada menggunakan Bahasa Melayu semasa memberi arahan mudah kepada pelajar untuk melatih mereka berfikir dalam Bahasa Inggeris.

Berdasarkan temu bual yang dilakukan, guru-guru yang kurang berpengalaman menyatakan bahawa mereka menggunakan Bahasa Melayu untuk sedikit situasi. Bagaimanapun, semasa sesi pengajaran berlangsung, mereka didapati menggunakan Bahasa Melayu dalam lima belas situasi. Berbeza dengan guru bukan opsyen berpengalaman, maklum balas daripada mereka menunjukkan mereka mempraktikkan apa yang mereka percayai iaitu pentingnya bagi guru-guru untuk menggunakan Bahasa Melayu secara sistematik. Ternyata, mereka telah menggunakan peratusan perkataan Bahasa Melayu yang rendah dalam bilik darjah mereka.

Hasil Dapatan Soalan Kajian 3: Apakah sebab penggunaan bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris dalam kalangan guru?

Untuk menjawab soalan kajian bagi analisis rakaman audio ini, tahap penguasaan bahasa Inggeris pelajar perlu diambil kira. Hal ini demikian kerana, semasa sesi temu bual, kebanyakan guru mendakwa bahawa mereka terpaksa menggunakan Bahasa Melayu untuk menyesuaikan kandungan pelajaran dengan tahap penguasaan pelajar dalam bahasa Inggeris. Jika pelajar mereka mempunyai penguasaan Bahasa Inggeris yang baik, mereka akan menggunakan lebih banyak bahasa sasaran berbanding Bahasa Melayu. Jadual 5 di bawah menunjukkan analisis penggunaan Bahasa Melayu dan tahap penguasaan pelajar mereka. Tahap profisiensi Bahasa Inggeris pelajar yang dinyatakan di bawah dinilai berdasarkan pencapaian pentaksiran berasaskan sekolah (PBS) dan ujian sumatif yang diadakan sebanyak tiga kali setahun. Guru-guru yang menyertai kajian ini mendapati pelajar-pelajar mereka berada pada tahap kecekapan bahasa tersebut.

Jadual 5

Peratusan Bahasa Melayu yang digunakan oleh guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang kurang berpengalaman dan berpengalaman

Sesi 1

Guru	GA	GB	GC	GD
Tahap profisiensi BI pelajar	Sederhana Tinggi	Sederhana Tinggi	Sederhana Tinggi	Rendah
% BM	23.5%	49.10%	0.21%	4.29%

Sesi 2

Guru	GA	GB	GC	GD
Tahap profisiensi BI pelajar	Sederhana	Rendah	Sederhana	Rendah
% BM	29.87%	58.57%	0.34%	4.16%

Sesi 3

Guru	GA	GB	GC	GD
Tahap profisiensi BI pelajar	Sederhana	Sederhana Tinggi	Sederhana Rendah	Sederhana Tinggi
% BM	40.44%	25.28%	0	7.02%

Berdasarkan jadual di atas, dapat dilihat bahawa semua guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman menggunakan peratusan bahasa Melayu yang rendah di dalam kelas yang pelajaranya lebih menguasai bahasa tersebut. Sebagai contoh, Guru A hanya menggunakan 23.47% Bahasa Melayu dalam kelas sederhana tinggi, manakala pada sesi kedua dan ketiga di mana pelajar mempunyai tahap profisiensi sederhana Bahasa Inggeris, beliau telah menggunakan 29.87% dan 40.44% Bahasa Melayu. Begitu juga dengan guru yang berpengalaman menunjukkan corak yang sama di mana mereka lebih banyak menggunakan Bahasa Melayu dengan pelajar mereka kurang menguasai Bahasa Inggeris. Sebagai contoh, Guru D menggunakan 4.16% Bahasa Melayu dalam kelas yang pelajaranya mempunyai tahap profisiensi rendah, tetapi menggunakan lebih sedikit bahasa pertama (7.02%) dalam kelas sederhana tinggi. Tindakan mereka untuk menggunakan Bahasa Melayu berkemungkinan besar disebabkan tahap penguasaan pelajar dalam Bahasa Inggeris. Sebagai contoh, Guru D tidak menggunakan Bahasa Melayu semasa mengajar pelajar sederhana rendah (sesi ketiga), namun ketika mengajar kelas sederhana, beliau didapati menggunakan 0.34% Bahasa Melayu.

Salah satu keputusan paling menarik yang diperoleh daripada sesi rakaman pengajaran Bahasa Inggeris ialah guru yang kurang berpengalaman menggunakan lebih banyak Bahasa Melayu berbanding guru berpengalaman di dalam kelas mereka. Sebagai contoh, pada sesi kedua, Guru A menggunakan 29.87% Bahasa Melayu, manakala Guru D hanya menggunakan 0.34%. Kedua-dua guru mengajar di dalam kelas di mana penguasaan pelajar berada pada tahap sederhana. Contoh lain yang boleh dilihat daripada jadual ialah bagi kelas sederhana tinggi (dalam sesi ketiga) Guru B menggunakan 25.28% Bahasa Melayu, manakala Guru D hanya menggunakan 7.02% Bahasa Melayu.

Analisis daripada sesi temu bual menunjukkan bahawa kebanyakan guru Bahasa Inggeris mengakui menggunakan Bahasa Melayu berdasarkan tahap penguasaan Bahasa Inggeris pelajar mereka. Namun, terdapat perbezaan maklum daripada dua kumpulan guru tersebut. Sebagai contoh, terdapat guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman memberikan maklum balas yang positif, manakala respons yang berbeza diterima

daripada guru yang berpengalaman. Guru berpengalaman D berkata bahawa pelajar mesti menunjukkan usaha yang banyak untuk belajar Bahasa Inggeris dengan guru sebagai fasilitator mereka. Di samping itu, guru harus konsisten untuk menggunakan lebih banyak Bahasa Inggeris di dalam kelas untuk manfaat pelajar.

Maklum balas daripada temu bual menunjukkan kedua-dua kumpulan guru menyokong penggunaan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris. Bagaimanapun, guru-guru yang berpengalaman menyatakan kebimbangan mereka kerana kadangkala mereka terpaksa menggunakan bahasa pertama kerana tiada pilihan lain bagi membantu pelajar. Selain itu, pendirian guru-guru berpengalaman telah dicerminkan dalam cara mereka menggunakan bahasa pertama semasa mereka mengajar di dalam kelas. Semasa proses pengajaran mereka, guru-guru yang berpengalaman telah meminimumkan Bahasa Melayu berdasarkan peratus yang rendah. Walau bagaimanapun, guru yang kurang berpengalaman menggunakan lebih banyak bahasa pertama semasa sesi pengajaran mereka.

PERBINCANGAN

Hasil Dapatan Soalan Kajian 1:

Berdasarkan analisis sesi pengajaran guru-guru Bahasa Inggeris bukan opsyen, terdapat beberapa dapatan penting tentang cara mereka mengaplikasikan Bahasa Melayu. Pertama, sekali, terdapat persamaan dalam corak penggunaan bahasa pertama dalam pengajaran mereka. Corak pertama ialah apabila mereka menerangkan perkataan dalam Bahasa Inggeris dan memberikan maksud secara terus dalam Bahasa Melayu. Pola kedua penggunaan Bahasa Melayu ialah dari segi terjemahan perkataan demi perkataan dan pola penggunaan ketiga ialah apabila guru bertanyakan maksud dan memberi terjemahan. Ketiga-tiga pola tersebut lebih banyak digunakan oleh guru yang kurang berpengalaman berbanding dengan guru yang berpengalaman. Guru-guru bukan opsyen yang telah mengajar lebih lama hanya menggunakan corak penggunaan tersebut apabila penerangan mereka dalam Bahasa Inggeris masih tidak dapat difahami oleh pelajar.

Selain daripada pola penggunaan Bahasa Melayu, bilangan dan peratus perkataan Bahasa Melayu yang direkodkan oleh guru-guru tersebut juga berbeza. Berdasarkan kepada ketiga-tiga sesi pengajaran Bahasa Inggeris, kedua-dua orang guru yang kurang berpengalaman telah menggunakan lebih banyak perkataan Bahasa Melayu berbanding dengan guru-guru yang berpengalaman.

Analisis temu bual pula menunjukkan bahawa kesemua guru bukan opsyen memberi maklum balas yang positif terhadap penggunaan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris. Walau bagaimanapun, mereka juga mendukung penggunaan bahasa sasaran secara maksimum semasa di dalam bilik darjah. Pada masa yang sama juga, guru-guru yang kurang berpengalaman menyuarakan kebimbangan mereka terhadap penggunaan bahasa pertama dalam pengajaran Bahasa Inggeris. Sukar untuk mereka menggunakan hanya Bahasa Inggeris kerana terdapat ramai pelajar yang tidak dapat memahami bahasa tersebut dengan baik.

Hasil daripada pelajaran rakaman sesi pengajaran pada menunjukkan bahawa guru yang kurang berpengalaman tidak mempraktikkan pendirian yang mereka berikan semasa sesi temu bual. Mereka menyatakan bahawa mereka menyokong penggunaan Bahasa Melayu secara sistematik dan berhemah untuk mengajar Bahasa Inggeris. Walau bagaimanapun, mereka didapati telah menggunakan lebih banyak Bahasa Melayu daripada yang dinyatakan. Terdapat perbezaan ketara oleh penggunaan Bahasa Melayu oleh guru bukan opsyen yang berpengalaman. Walaupun mereka mempunyai pandangan yang sama dengan guru yang kurang berpengalaman, mereka telah menjalankan sesi pengajaran Bahasa Inggeris dengan baik dan berjaya meminimumkan penggunaan Bahasa Melayu semasa sesi pengajaran tersebut.

Hasil Dapatan Soalan Kajian 2:

Selain itu, hasil daripada sesi rakaman audio dan temu bual dengan guru-guru yang kurang berpengalaman dan berpengalaman menunjukkan perbezaan yang ketara dalam penggunaan Bahasa Melayu dalam pengajaran Bahasa Inggeris. Hasil analisis terhadap 12 transkripsi sesi pengajaran

menunjukkan bahawa guru yang kurang berpengalaman menggunakan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris untuk lima belas situasi berbanding tujuh situasi dalam kalangan guru berpengalaman. Selain itu, guru-guru yang kurang berpengalaman telah menggunakan peratusan Bahasa Melayu lebih tinggi berbanding guru yang berpengalaman. Kesemua guru yang kurang berpengalaman semasa ditemu bual mengakui mereka hanya menggunakan bahasa pertama dengan pelajar yang kurang mahir dalam Bahasa Inggeris. Namun begitu, analisis sesi pengajaran tersebut menunjukkan mereka masih menggunakan Bahasa Melayu walaupun pelajar berada pada tahap profisiensi sederhana. Oleh itu, pendirian mereka terhadap penggunaan Bahasa Melayu secara minimum tidak dipamerkan dalam pengajaran Bahasa Inggeris.

Sebaliknya, semua guru Bahasa Inggeris bukan opsyen yang berpengalaman menggunakan peratusan kecil Bahasa Melayu dalam tiga pelajaran tanpa mengira tahap penguasaan Bahasa Inggeris pelajar. Mereka menggunakan peratusan bahasa pertama yang lebih rendah walaupun pelajar berada pada tahap sederhana rendah hingga tinggi. Secara ringkasnya, guru yang kurang berpengalaman menggunakan peratusan Bahasa Melayu yang tinggi berbanding guru yang berpengalaman sepanjang tiga sesi pengajaran yang direkodkan.

Hasil Dapatan Soalan Kajian 3:

Analisis temu bual pula mendapati terdapat banyak sebab yang mempengaruhi guru-guru bukan opsyen yang kurang berpengalaman untuk menggunakan Bahasa Melayu ketika proses pengajaran dan pembelajaran. Antara sebab utama adalah bagi mengurangkan salah faham ketika menyampaikan maksud perkataan dan kandungan pelajaran Bahasa Inggeris. Mereka percaya penggunaan Bahasa Melayu dapat membantu memudahkan proses pengajaran mereka. Di samping itu, juga pelajar-pelajar lemah juga berpeluang untuk berkongsi pendapat mereka kerana tidak berasa malu jika membuat kesilapan.

Selain itu, semasa temu bual, semua guru bukan opsyen menyatakan bahawa mereka terpaksa menggunakan Bahasa Melayu di dalam bilik

darjah mereka untuk menyesuaikan isi kandungan pelajaran dengan tahap penguasaan Bahasa Inggeris pelajar mereka. Selain itu, guru-guru yang kurang berpengalaman mengakui bahawa sangat sukar untuk mengelak daripada menggunakan bahasa pertama kerana mempunyai pelajar yang agak lemah dalam Bahasa Inggeris. Walau bagaimanapun, analisis pengajaran audio yang dirakam menunjukkan bahawa mereka sebenarnya telah menggunakan Bahasa Melayu walaupun ketika mengajar di kelas yang pelajarannya tidak begitu lemah dalam Bahasa Inggeris. Berbeza dengan guru-guru berpengalaman yang telah cuba menggunakan lebih banyak bahasa sasaran walaupun semasa mengajar kelas yang pelajarannya tidak begitu menguasai bahasa kedua tersebut.

Secara ringkasnya, dapatan kajian menunjukkan bahawa pendirian guru-guru yang kurang berpengalaman terhadap penggunaan bahasa pertama dalam pengajaran bahasa kedua adalah tidak selari dengan cara mereka menggunakan bahasa tersebut dalam sesi pengajaran mereka. Sebaliknya, guru-guru yang berpengalaman membuktikan bahawa pendirian mereka ketika sesi temu bual adalah sama dengan cara mereka menggunakan Bahasa Melayu dalam kelas Bahasa Inggeris.

KESIMPULAN

Kajian semasa ini mendedahkan bahawa kedua-dua guru Bahasa Inggeris bukan opsyen terpaksa menggunakan Bahasa Melayu dengan pelajar yang mempunyai penguasaan Bahasa Inggeris. Kajian ini mendapati bahawa penggunaan Bahasa Melayu adalah berbeza di antara guru bukan opsyen kurang pengalaman dan guru berpengalaman. Hasil dapatan menunjukkan bahawa guru yang kurang berpengalaman menggunakan lebih banyak Bahasa Melayu, manakala guru yang berpengalaman telah menggunakannya secara sederhana semasa sesi pengajaran. Terbukti bahawa guru-guru bukan opsyen Bahasa Inggeris mampu menjadi guru yang mahir dalam mengajar bahasa tersebut sekiranya mereka diberi peluang untuk mengajar lebih lama di samping diberi latihan khusus.

Namun, kajian lepas juga menunjukkan bahawa guru Bahasa Inggeris opsyen juga menggunakan Bahasa Melayu dalam mengajar bahasa kedua tersebut. Keputusan yang diperoleh adalah sama dengan kajian lepas contohnya oleh Noor Hayati, Mohd Sallehudin dan Pramela (2021). Mereka melaporkan penggunaan Bahasa Melayu yang kerap oleh guru-guru opsyen dalam mengajar Bahasa Inggeris kerana ia tidak dapat dielakkan di kawasan luar bandar di mana kebanyakan pelajar tidak mahir dalam bahasa kedua.

Selain itu, dapatan kajian ini juga menunjukkan bahawa punca utama penggunaan bahasa Melayu adalah kerana pelajar tidak menguasai bahasa tersebut. Kajian lepas juga menunjukkan persamaan daripada segi dapatan ini. Contohnya, Ong dan Ahamad Tajuddin (2020) telah mendedahkan bahawa guru dalam kajiannya menggunakan Bahasa Melayu untuk mengajar bahasa Inggeris kerana pelajar-pelajar tidak dapat memahami input guru dalam bahasa sasaran. Oleh itu, mereka tidak mempunyai pilihan, selain membenarkan penggunaan bahasa itu di dalam bilik darjah. Kajian akan datang perlu dijalankan untuk meneroka penggunaan Bahasa Melayu oleh guru-guru Bahasa Inggeris opsyen dan bukan opsyen dan mencari penyelesaian terbaik untuk mengatasi permasalahan mereka semasa mengajar terutama cara untuk mengajar pelajar lemah.

Kajian ini telah mendedahkan isu-isu penting yang perlu ditangani secepat mungkin berkenaan penggunaan Bahasa Melayu oleh guru-guru Bahasa Inggeris. Hasil dapatan kajian ini boleh dijadikan petunjuk situasi semasa yang berlaku di dalam kelas bahasa kedua ini. Kesimpulannya, walaupun penggunaan bahasa pertama dapat mengatasi pelbagai masalah akibat tahap profisiensi pelajar yang berbeza (Stern, 1992), hal ini tidak boleh dijadikan alasan oleh guru-guru untuk tidak cuba memaksimumkan bahasa sasaran semasa proses pengajaran mereka. Kupasan isu ini diharap dapat memberikan kesedaran untuk membantu guru-guru Bahasa Inggeris mengajar bahasa ini dengan lebih baik.

RUJUKAN

- Alrabah, S., Wu, S-H., Alotaibi, A.M. & Aldaihani, H.A. (2016). English teachers' use of learners' L1 (Arabic) in college classrooms in Kuwait. *English Language Teaching*, 9(1), 1-11.
- Auerbach, E.R. (1993). Reexamining English only in the ESL classroom. *TESOL Quarterly*, 27(1), 9-32.
- Block, K., & Beckett, K.D. (1990). Verbal descriptions of skill by specialists and non-specialists. *Journal of Teaching in Physical Education*, 10, 21-37.
- Cook, V. (2001). Using the first language in the classroom. *The Canadian Modern Language Review*, 57, 402-423.
- Cummins, J. (2000). *Language, power and pedagogy: Bilingual children in the crossfire*. Clevedon, Multilingual Matters.
- Cummins, J. (2007). Rethinking monolingual instructional strategies in multilingual classrooms. *Canadian Journal of Applied Linguistics*, 10, 221-240.
- Debreli, E. (2016). Perceptions of non-native EFL teachers' on L1 use in L2 classrooms: Implications for language program development. *English Language Teaching*, 9 (3), 24-32.
- Fortune, J. (2012). The forbidden fruit: Using the mother tongue in a Bogota university EFL programme. *Colombia Applied Linguistics Journal*, 14(2), 70-87.
- Grant, L.E. & Nguyen, T.H. (2017). Code-switching in Vietnamese university EFL teachers' classroom instruction: A pedagogical focus. *Language Awareness*, 1-16.
- Hamidah Yamat., Fisher, R., & Rich, S. (2014). Revisiting English language learning among Malaysian children. *Asian Social Science*, 10(3), 174-180.
- Hanáková, M. & Metruk, R. (2017). The use of L1 in the process of teaching English. *Modern Journal of Language Teaching Methods (MJLTM)*, 7(8), 1-9.
- Itmeizeh, M., Ibnian, S.S., & Sha'fout, M. (2017). Code-switching among teachers of English language service courses at PAUC: Types and functions. *Asian Journal of Humanities and Social Studies*, 5(4), 257-263
- Lightbrown, P., & Spada, N. (2006). *How languages are learned*. New York: Oxford University Press.
- Ma, L.P.F. (2016). Examining the functions of L1 use through teacher and student interactions in an adult migrant English classroom. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 1-16.
- Moore, D. (2002). Case study code-switching and learning in the classroom. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 5(5), 279-293.
- Noor Azaliya Jumal, Asmaa AlSaqqaf & Nik Zaitun Nik Mohamed. (2019). Code switching in Malaysian secondary ESL classroom: A preliminary study from Sabah. *International Journal of Asian Social Science*, 9(5), 327-334.
- Noor Hayati Romli, Mohd Sallehudin Abd Aziz & Pramela Krish. (2021).

- Investigating the utilisation of the micro-functions of Bahasa Melayu by English teachers. *3L The Southeast Asian Journal of English Language Studies*, 27(1), 34-46.
- Pitkänen-Huhta, A. (2015). *Changes in language use-changes in language education?* Language Pedagogy Crisscrossing, University of Aarhus, Denmark.
- Shabir, M. (2017). Student-teacher's beliefs on the use of L1 in EFL classroom: A global perspective. *English Language Teaching*, 10(4), 45-52.
- Siong, T.N., & Min, L.H. (2017). Socio-environmental factors impacting on teachers' attitudes towards code-switching in ESL classrooms in a rural district in Malaysia. *Kajian Malaysia*, 35(2), 105-125.
- Stern, H. (1992). *Issues and options in language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- The Diplomat. (August 13, 2014). Teaching English in Korea: Closing doors. Retrieved from <https://thediplomat.com/2014/08/teaching-english-in-korea-closing-doors/>.
- Timucin, M., & Baytar, I. (2015). The functions of the use of L1: Insights from an EFL classroom. *Kastamonu Education Journal*, 23(1), 241-252.
- UNESCO. (2003). Education in a multilingual world. *UNESCO Education Position Paper*. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000129728>.

NOOR HAYATI ROMLI ialah guru Bahasa Inggeris sepenuh masa di sebuah sekolah menengah di negeri Pahang, Malaysia dan beliau juga sedang menjalani pengajian di peringkat Ph.D secara separuh masa di Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM).

MOHD SALLEHHUDIN ABD AZIZ (Ph.D) ialah Profesor Madya di Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, UKM. Bidang kepakaran beliau ialah dalam ujian dan penilaian, bahasa Inggeris untuk tujuan khusus dan komunikasi antara budaya.

PRAMELA KRISH N KRISHNASAMY (Ph.D) ialah Profesor Madya di Pusat Penyelidikan Bahasa dan Linguistik, Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, UKM. Bidang minat beliau ialah pembelajaran bahasa yang dipertingkatkan teknologi, pembangunan profesional guru dan penggunaan bahasa dalam media baharu.

LAMPIRAN

Sesi Temu Bual Bersama Guru-Guru Bahasa Inggeris

Soalan Kajian 1

1- Sejauh manakah anda menggunakan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Saya menggunakan Bahasa Melayu semasa menerangkan maksud perkataan baru atau ketika hendak memberi arahan sekiranya pelajar tidak memahami arahan yang saya berikan dalam Bahasa Inggeris.</i>
Guru B	<i>Saya menggunakan Bahasa Melayu apabila ia memerlukan saya berbuat demikian. Tujuan utamanya untuk pemahaman pelajar.</i>
Guru C	<i>Ia bergantung kepada tahap penguasaan pelajar. Saya biasanya menerangkan dalam Bahasa Melayu selepas mereka tidak memahami maksud yang diberikan dalam Bahasa Inggeris.</i>
Guru D	<i>Kadangkala, saya terpaksa menterjemah setiap perkataan kerana tahap penguasaan mereka agak rendah.</i>

2- Berapa kekerapan atau berapa peratus masa anda menggunakan Bahasa Melayu untuk mengajar Bahasa Inggeris? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Mungkin dalam 40%. Selalunya saya gunakan memang untuk meningkatkan tahap kefahaman pelajar. Kalau tak susah juga mereka nak faham.</i>
Guru B	<i>Bergantung kepada tahap pelajar dalam Bahasa Inggeris. Kadang-kadang saya tidak menggunakannya pun. Kadang-kadang kalau guna mungkin juga sampai 50%.</i>
Guru C	<i>Mungkin dalam 70% kerana ada juga pelajar yang tak faham dan perlu diterangkan dalam Bahasa Melayu.</i>
Guru D	<i>Ia bergantung kepada tahap pelajar. Kadang-kadang saya guna dalam 10% dan kadang-kadang mungkin lebih daripada 60%.</i>

3- Adakah anda lebih suka menggunakan Bahasa Melayu di dalam bilik darjah anda atau menggunakan Bahasa Inggeris sepenuhnya? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Saya rasa perlu juga menggunakan Bahasa Melayu Cuma mungkin sebahagian sahaja. Jadi saya dapat sampaikan pelajaran dengan lebih efisien.</i>
Guru B	<i>Saya lebih suka untuk mengajar Bahasa Inggeris sepenuhnya. Itu tanggungjawab saya sebagai guru BI... Tapi saya juga simpati dengan keadaan pelajar.</i>
Guru C	<i>Bagi pelajar yang okay dalam BI, saya lebih suka menggunakan Bahasa Inggeris sepenuhnya kerana mereka boleh memahami dengan lebih baik. Bagi murid yang lemah saya akan menggunakan Bahasa Melayu apabila perlu sahaja. Saya perlu memberikan pendedahan Bahasa Inggeris seberapa banyak yang saya boleh.</i>
Guru D	<i>Saya lebih suka menggunakan Bahasa Inggeris sepenuhnya kerana saya percaya ia adalah cara yang betul untuk mengajar bahasa ini.</i>

4- Adakah anda menggunakan bahasa Melayu dengan kelas anda yang berbeza (pelajar dengan tahap penguasaan yang berbeza)? Ya atau tidak? Bagaimana?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ya. Saya kurang menggunakan bahasa Melayu dengan kelas tertentu yang pelajarannya mempunyai tahap penguasaan Bahasa Inggeris yang lebih tinggi. Sebab mereka boleh faham kan.</i>
Guru B	<i>Ya. Saya menggunakan Bahasa Melayu apabila perlu tetapi dengan pelajar yang lemah. Saya tak berapa guna BM dengan pelajar yang mahir berbahasa Inggeris.</i>
Guru C	<i>Ya. Setiap kali mereka tidak faham penerangan saya dalam Bahasa Inggeris, saya selalunya akan gunakan Bahasa Melayu.</i>
Guru D	<i>Sudah tentu. Saya akan guna dahulu BI, lepas itu baru saya beri maksud dalam BM terutama apabila ada yang tanya maksud.</i>

5- Apakah pandangan anda tentang dakwaan bahawa yang menyatakan Bahasa Melayu menghalang atau mengurangkan pendedahan pelajar kepada Bahasa Inggeris?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Mungkin tidak sepenuhnya. Penggunaan Bahasa Melayu adalah penting terutama bagi peringkat permulaan atau kumpulan pelajar yang tidak mahir Bahasa Inggeris.</i>
Guru B	<i>Ia akan menghalang perkembangan pelajar dalam Bahasa Inggeris jika guru menggunakan terlalu banyak Bahasa Melayu.</i>
Guru C	<i>Jika guru menggunakan Bahasa Melayu lebih daripada Bahasa Inggeris maka ia akan mengurangkan pendedahan pelajar terhadap bahasa tersebut. Tapi kadangkala perlu untuk menggunakan Bahasa Melayu.</i>
Guru D	<i>Pandangan saya ialah kita harus meminimumkan penggunaan Bahasa Melayu tetapi yang pentingnya guna sekali-sekala sahaja semasa proses pengajaran.</i>

6- Pada pendapat anda, berapa kerapkah bahasa Melayu harus digunakan untuk mengajar Bahasa Inggeris? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ia bergantung kepada tahap profisiensi pelajar.</i>
Guru B	<i>Susah juga untuk mengatakan berapa kerap tetapi mungkin perlu menggunakannya kadang-kadang... tetapi guru-guru perlu guna lebih banyak Bahasa Inggeris. Jika boleh.</i>
Guru C	<i>Pada pendapat saya, ia tidak sepatutnya kerap berlaku sebab kerana kita perlu mendedahkan pelajar dengan sebanyak mungkin perkataan dalam bahasa Inggeris.</i>
Guru D	<i>Apabila tiada cara lain untuk membuat mereka faham. Maka barulah kita boleh menggunakan Bahasa Melayu. Tetapi cuba dulu terangkan dalam Bahasa Inggeris.</i>

Soalan Kajian 2

7- Adakah mungkin untuk tidak menggunakan bahasa Melayu untuk menerangkan peraturan tatabahasa atau konsep atau perkataan yang sukar? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Boleh jadi kalau saya berikan banyak contoh bagi setiap peraturan tatabahasa.</i>
Guru B	<i>Boleh jadi. Saya tidak nampak sebarang masalah dengannya tetapi bagi pelajar yang lemah ia akan lebih memעותkan.</i>
Guru C	<i>Bergantung pada tahap bahasa Inggeris pelajar. Kadang-kadang saya perlu memberi contoh dalam bahasa Melayu untuk membezakan struktur kandungan pengajaran.</i>
Guru D	<i>Ya. Kita boleh menunjukkannya atau menunjukkan kesilapan dengan membina ayat di atas papan.</i>

8- Adakah anda menggunakan bahasa Melayu untuk menguruskan bilik darjah? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ya. Pelajar lebih mudah memahami apa yang ingin saya ajar pada hari itu.</i>
Guru B	<i>Ya. Ia berfungsi kerana mereka semua memahami bahasa dengan sempurna.</i>
Guru C	<i>Tidak. Arahan mudah boleh digunakan atau difahami.</i>
Guru D	<i>Ya. Kemungkinan besar kerana untuk menyelesaikan sesuatu dengan cepat.</i>

9- Adakah anda menggunakan bahasa Melayu untuk menyemak deria bahasa mereka iaitu mereka cuba menterjemahkannya ke dalam L1 untuk menyedari kesilapan mereka. Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ya. Kerana terjemahan terus dari bahasa Melayu ke bahasa Inggeris untuk membina ayat akan menjadi masalah.</i>
Guru B	<i>Ya. Kadang-kadang. Jadi mereka tahu kesilapan mereka.</i>
Guru C	<i>Kadang-kadang pelajar cenderung menulis dengan menggunakan struktur bahasa Melayu. Jadi, saya terpaksa menterjemah ke bahasa Melayu untuk menunjukkan ayat itu tidak betul atau tidak bagus.</i>
Guru D	<i>Kadang-kadang. Saya dapati pelajar seronok menterjemah ke L1.</i>

10- Adakah anda menggunakan bahasa Melayu untuk membina hubungan yang lebih erat dengan pelajar anda? Tujuan motivasi?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Sepatutnya kerana pelajar sudah biasa dengan bahasa Melayu. Mereka berasa selesa apabila menggunakan bahasa mereka sendiri.</i>
Guru B	<i>Ya. Mereka berasa kurang terancam apabila saya menggunakan bahasa Melayu untuk mengetahui keadaan mereka.</i>
Guru C	<i>Ya. Kadang-kadang. Apabila datang kepada situasi mereka mungkin tidak dapat memahami.</i>
Guru D	<i>Ya. Mereka merasakan lebih mudah untuk meluahkan masalah dan perasaan mereka.</i>

11- Apakah bidang yang paling penting yang anda rasa penting untuk menggunakan bahasa Melayu? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Untuk menerangkan teks. Kebanyakan pelajar saya kurang mahir dalam bahasa Inggeris. Mereka memerlukannya.</i>
Guru B	<i>Untuk memahami tatabahasa, kosa kata dan sastera.</i>
Guru C	<i>Komponen kesusasteraan atau penjelasan makna. Kadang-kadang pelajar tidak boleh mengaitkan makna literal dan makna dalam konteks.</i>
Guru D	<i>Penulisan. Jika tidak, tugas yang diberikan tidak akan selesai.</i>

12- Apakah bidang yang paling kurang penting untuk menggunakan bahasa Melayu? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Apabila membetulkan respons mereka apabila mereka diminta menjawab soalan.</i>
Guru B	<i>Penjelasan yang tidak perlu yang boleh dilakukan menggunakan bahasa Inggeris.</i>
Guru C	<i>Melakukan senaman, bertutur, membaca dan menulis kerana ketika melakukan senaman atau perbincangan adalah bidang utama pelajar mempelajari bahasa Inggeris.</i>
Guru D	<i>Bercakap. Mereka perlu berlatih bercakap dalam bahasa Inggeris.</i>

Soalan Kajian 3

13- Apakah sebab anda menggunakan bahasa Melayu untuk mengajar bahasa Inggeris?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Untuk meningkatkan pemahaman pelajaran.</i>
Guru B	<i>Terutamanya kerana saya mahu pelajar saya memahami pelajaran dengan lebih baik.</i>
Guru C	<i>Untuk memastikan pelajar mendapat pemahaman yang sama seperti mereka mendengar bahasa Inggeris.</i>
Guru D	<i>Terdapat dua sebab. Pertama ialah pelajar terlalu lemah dalam mata pelajaran tersebut.</i>

14- Adakah anda fikir adalah penting untuk menggunakan bahasa Melayu untuk mengajar bahasa Inggeris? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ya. Asalkan tahap bahasa Inggeris rendah. Kerana penggunaan bahasa Melayu untuk membantu menyampaikan mesej adalah penting.</i>
Guru B	<i>Ia adalah penting untuk menggunakan bahasa Inggeris bukan bahasa Melayu. Tapi penggunaan bahasa Melayu juga penting... kadang-kadang.</i>
Guru C	<i>Pelajar yang lemah ya. Kerana mereka biasanya memerlukan jaminan pada perkataan yang mereka tidak biasa.</i>
Guru D	<i>Tidak. Pelajar perlu memaksa diri mereka untuk mempelajari bahasa asing kepada mereka.</i>

15- Adakah anda fikir penggunaan bahasa Melayu dapat membantu pelajar mencapai keputusan yang lebih baik dalam ujian/peperiksaan Bahasa Inggeris mereka? Bagaimana Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Pasti. Setelah mereka dapat memahami isi kandungan soalan akan menjawab dengan lebih baik.</i>
Guru B	<i>Mungkin tidak secara langsung. Mereka masih perlu melakukan banyak latihan.</i>
Guru C	<i>Sesetengah pelajar mungkin mengingati maksud dalam bahasa Melayu dan menggunakannya dalam peperiksaan. Jadi mereka mungkin boleh menjawab soalan. Walau bagaimanapun, amalan membuat sempurna.</i>
Guru D	<i>Tidak begitu. Pelajar mesti menunjukkan banyak usaha sendiri dengan guru menjadi fasilitator mereka.</i>

16- Pada pendapat anda, berapa kerapkah bahasa Melayu harus digunakan untuk mengajar bahasa Inggeris? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Ia bergantung kepada tahap pelajar.</i>
Guru B	<i>Kami tidak boleh mengatakan berapa kerap tetapi mungkin kami perlu menggunakannya kadang-kadang... tetapi gunakan lebih banyak bahasa Inggeris jika anda boleh.</i>
Guru C	<i>Pada pendapat saya, ia tidak sepatutnya kerap tetapi bila-bila masa yang diperlukan kerana kita perlu mendedahkan pelajar dengan perkataan dalam bahasa Inggeris sebanyak mungkin.</i>
Guru D	<i>Apabila kita tiada cara lain untuk membuat mereka faham. Maka barulah kita harus menggunakan bahasa Melayu.</i>

17- Adakah anda berpendapat bahawa penggunaan bahasa Melayu mencerminkan kebolehan bahasa anda atau ia digunakan sesuai dengan tahap penguasaan pelajar?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Untuk memenuhi keperluan pelajar. Saya akan mengurangkan penggunaan bahasa Melayu sekiranya saya mengetahui tahap penguasaan bahasa Inggeris pelajar lebih tinggi.</i>
Guru B	<i>Saya menggunakannya kerana saya rasa pelajar saya memerlukannya untuk memahami pelajaran dengan lebih baik.</i>
Guru C	<i>Ia adalah sesuai dengan penguasaan pelajar.</i>
Guru D	<i>Saya menggunakannya terutamanya untuk memenuhi tahap penguasaan pelajar.</i>

18- Adakah anda berasa tidak puas hati selepas menggunakan Bahasa Melayu? Kenapa?

Guru	Maklum balas
Guru A	<i>Tidak. Yang penting saya mampu menyampaikan kandungan pelajaran kepada pelajar.</i>
Guru B	<i>Kadang-kadang. Jika saya menggunakannya lebih daripada yang diperlukan. Kadang-kadang, saya tidak dapat kawal pun BM ni. Guru dan pelajar bercakap bahasa pertama yang sama.</i>
Guru C	<i>Kadang-kadang kerana sesetengah bahagian saya tidak sepatutnya menggunakan bahasa Melayu seperti yang mereka tahu.</i>
Guru D	<i>Ya. Saya rasa ia bukan cara yang betul untuk mengajar bahasa Inggeris.</i>